

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/173/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415203598
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4415203598.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Márie Malíkovej, v právnej veci žalobcu: L. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., U. F. XXX, zastúpeného Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36 813 401, proti žalovanej: U. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., T. XX, zastúpenej AK Višňovská s.r.o., so sídlom v Nových Zámkoch, Majzonovo námestie 2A, IČO: 50488244, o vrátenie kúpnej ceny a odovzdanie motorového vozidla, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo 6. apríla 2018, č. k. 5C/124/2015-131, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie právne oprel o ust. § 48 ods. 1, § 133, § 588, § 596, § 597 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a zisteným skutkovým stavom. Uviedol, že žalobca sa domáhal od žalovanej zaplata sumy 1700 eur s úrokom z omeškania, oproti povinnosti žalobcu žalovanej vydať motorové vozidlo zn. X. Z. W.: O EV, X.: XZZXZTHXXXXX, rok výroby 1996 (ďalej len „vozidlo“, „predmetné motorové vozidlo“) z dôvodu, že dňa 01. 10. 2014 uzatvoril so žalovanou kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa vyššie uvedeného motorového vozidla, avšak z jeho strany došlo k odstúpeniu od zmluvy, pretože vec mala vadu, spočívajúcu v nižšom objeme valcov, žalobkyňa ho na túto vadu neupozornila a vozidlo sa stalo neupotrebitelným. Vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom sp. zn. 5C/124/2015-81 zo dňa 03. 06. 2016 tak, že žalobu zamietol. Krajský súd v Nitre ako súd druhej inštancie uznesením sp. zn. 6Co/344/2016-105 zo dňa 27. 09. 2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie považoval za predčasné, nariadil súdu prvej inštancie opätovne podrobne vypočuť strany sporu, prípadne svedkov a zdôraznil, že zodpovednosť za vady podľa ustanovenie § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka je objektívna, jej dôsledky môže predávajúci vylúčiť iba tým, že upozorní kupujúceho na konkrétne vady veci. Z výpovedí strán sporu účastníkov konania a z kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2014 mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 04. 10. 2014 uzavretá kúpna zmluva, predmetom kúpnej zmluvy bol predmetné vozidlo a kúpna cena bola dohodnutá vo výške 1700 eur. Z článku VI. Kúpnej zmluvy mal preukázané, že kupujúci potvrdil svojim podpisom, že sa oboznámil s celkovým technickým stavom kúpeného vozidla. To isté je konštatované aj v článku VII. uvedenej zmluvy. Z výpovede žalobcu mal preukázané, že žalobca listom zo dňa 28. 10. 2014 od uvedenej kúpnej zmluvy odstúpil kvôli tomu, že v predmetnom aute je namontovaný motor 1,9

D, namiesto zapísaného 2,4 D. Dokument nazvaný odstúpenie od kúpnej zmluvy bol podľa podacieho lístka nachádzajúceho sa v pripojenom spise Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 10C/301/2014 daný na poštovú prepravu dňa 29. 10. 2014 a žalovaná uvedený list neprevzala, list sa vrátil žalobcovi. Z technického preukazu motorového vozidla zistil, že zdvihový objem valcov motorového vozidla zapísaný v technickom preukaze je 2370 cm³ a ako majiteľ vozidla je zapísaný žalobca. Z protokolu o technickom stave vozidla zo dňa 08. 10. 2013 mal preukázané, že v uvedený deň bolo vozidlo charakterizované ako spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách. Z prehlásenia autoservisu B. zistil, že dňa 06. 10. 2014 žalobca priniesol do servisu auto, ktoré bolo predmetom kúpy, pri výmene oleja a filtrov bolo zistené, že vo vozidle sa nachádza motor s obsahom 1,9 D, ktorý nie je totožný s technickým preukazom vozidla, kde je zapísaný motor s obsahom 2,4 D. Z protokolu o emisnej kontrole vozidla z 26. 02. 2016 mal preukázané, že predmetné motorové vozidlo bolo dňa 26. 02. 2016 charakterizované ako nespôsobilé premávky na pozemných komunikáciách. Z potvrdenia o odobratí tabuliek s evidenčným číslom mal preukázané, že predmetné motorové vozidlo bolo dočasne vyradené z evidencie dňa 29. 03. 2016. Opätovne vyhodnotil výpovede sporových strán a svedkov. Poukázal na skutočnosť, že žalobca prvýkrát vo veci vypovedal 30. 07. 2015, teda necelý rok po uzavretí kúpnej zmluvy. Vypovedal vtedy, že nevie povedať, či mu niečo ušlo, alebo neušlo, je starší človek a nepamätá si, že by mu bol osobne niekto povedal, že v technickom preukaze je obsah valcov iný ako v skutočnosti. Vo veci opätovne vypovedal na pojednávaní dňa 08. 04. 2016, kde opätovne povedal, že nevie, či je už taký starý alebo sprostý, ale nepamätá si na to, či ho niekto upozornil, že v aute je iný motor. Na pojednávaní dňa 16. 04. 2018 však už vypovedal tak, že ho nikto neupozornil na to, že v aute je iný motor, minule sa zle vyjadril, preto to takto asi dopadlo. S ohľadom na uvedené považoval rozpor vo výpovediach žalobcu za účelový, v snahe dosiahnuť pre seba priaznivejší výsledok. Za autentickú považoval výpoveď žalobcu na pojednávaní dňa 30. 07. 2015, ktoré sa uskutočnilo ani len rok po uzavretí kúpnej zmluvy. Sporové strany si nepochybne dej, ktorý prebehol pri uzavretí zmluvy pamätali oveľa lepšie, ako na neskorších pojednávaniach. Výpoveď svedka L. X. považoval za dôveryhodnú, dodal, že žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku neuvádza, že by rodinný príslušník sporovej strany nemal byť považovaný za dôveryhodného svedka. Výpoveď L. X. v časti, v ktorej opisuje predaj motorového vozidla, bola rovnaká v priebehu celého konania. K uvedenému dôvodil, že L. X. ako manžel svoju manželku, teda žalovanú, pri predaji auta zastupoval a ako osoby neznalé práva nemali vzájomné zastupovanie doriešené formálnymi splnomocneniami, čo im nepripísal na škodu. Tak, ako zastupoval L. X. pri predaji auta žalovanú, teda svoju manželku, tak isto zastupoval pri kúpe auta žalobcu jeho syn. Poznamenal, že takéto neformálne „zastupovania“ sú medzi ľuďmi bežné. Prezentoval názor, že žiadny právny predpis nevyžaduje, aby bol kupujúci na vady diela upozornený výlučne predávajúcim. Občiansky zákonník v § 596 výslovne neuvádza, že predávajúci musí kupujúceho na vady predmetu kúpy upozorniť osobne. Podľa názoru súdu tak môže urobiť aj zástupca predávajúceho a manžel žalovanej ju pri predaji auta neformálne zastupoval. Z vykonaného dokazovania sa priklonil k názoru, že manžel žalovanej upozornil žalobcu a jeho syna na to, že v aute sa nachádza iný motor ako je zapísaný v technickom preukaze. Pri prepise auta na žalovanú neboli žiadne problémy, preto sa priklonil k názoru manžela žalovanej, že túto skutočnosť nepovažoval za potrebnú osobitne uvádzať v kúpnej zmluve. Za všeobecne známu považoval skutočnosť, že motor v aute je považovaný za jednu zo súčiastok auta, ktorú je možné v prípade potreby vymeniť. Sám žalobca a aj jeho syn potvrdili, že o výmene motora v aute uvažovali a neurobili tak iba preto, že žalovaná, resp. jej manžel, sa odmietli podieľať na refundácii nákladov na výmenu motora. Preto považoval vadu predmetu kúpy (rozdiel medzi motorom, ktorý sa v aute nachádza a motorom, ktorý je zapísaný v technickom preukaze) za vadu odstrániteľnú. Je nepochybné, že po výmene motora by bolo možné auto opätovne prihlásiť na technickú kontrolu a v prípade, že by motor, ktorý sa v aute po výmene bude nachádzať, bol zhodný s motorom, ktorý je zapísaný v technickom preukaze, bude auto spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách. Je teda technicky možné a realizovateľné dosiahnuť stav, v ktorom bude môcť žalobca auto riadne používať. Zaoberal sa otázkou, či je možné výmenu motora považovať za rentabilnú, keď kúpna cena auta bola vo výške 1700 eur a podľa výpovede žalobcu a jeho syna je možné realizovať výmenu motora za cca 700 eur. Pri takomto pomere ceny auta a nákladov spojených s výmenou motora a jeho kúpou považoval výmenu motora za rentabilnú. Uzavrel, že manžel žalovanej upozornil kupujúceho na vady diela, ako splnomocnenec žalovanej. Vadu veci, ktorá bola predmetom kúpy, teda rozdiel medzi motorom, ktorý sa v aute nachádza v skutočnosti a ktorý je zapísaný v technickom preukaze, považoval za vadu odstrániteľnú. Z uvedených dôvodov žalobu opätovne zamietol.

3. O náhrade trov konania rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania a nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal žalovanej, pričom o výške trov konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca domáhajúc sa jeho zmeny a vyhovenia žalobe poukazujúc na vady v zmysle ust. § 365 ods. 1, písm. f) a písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vyzdvihol, že bol oboznámený s technickým stavom motorového vozidla len v rozsahu údajov vyplývajúcich z platného technického preukazu tohto motorového vozidla. Tvrdil, že mu nebol oznámený nesúlad údajov uvedených v technickom preukaze s reálnym stavom, teda o tom, že v motorovom vozidle je iný motor nevedel a nemal ako vedieť. Nakoľko technický preukaz je považovaný za verejnú listinu, ktorej právna sila sa prejavuje v tom, že údaje v nej uvedené sa považujú za pravdivé, tak skutočnosť, že predávajúci nezabezpečil súlad technického preukazu s reálnym stavom by malo byť na ľarchu predávajúceho, ktorý by mal niesť zodpovednosť za tento nesúlad a zároveň aj s tým spojenú skutočnosť, že na základe tohto dokladu bol kupujúci uvedený do omylu. Výpovede svedkov, na ktoré prihladol konajúci súd, považoval za účelové, nakoľko medzi žalovaným a svedkami je blízky vzťah a okrem týchto dvoch výpovedí nič nepreukazuje, že boli so skutočným stavom motorového vozidla oboznámení. Zvýraznil, že z obsahu každej výpovede žalobcu vyplýva, že si nepamätá, že by ho žalovaný upozornil na vady, respektíve že ho na vady neupozornil, pričom všetky tieto výroky žalobcu majú rovnakú výpovednú hodnotu aj obsah a to taký, že žalobca negoval tvrdenia žalovaného o tom, že na vady upozornený bol. Naďalej tvrdil, že o nesúlade namontovaného motora s motorom uvedenom v technickom preukaze sa dozvedel až keď auto dal do autoservisu u pána L. B.. Vyzdvihol, že ak by už v tom čase vedel o tomto nesúlade, bol by o tom upovedomil predmetný autoservis, nakoľko s tým, že objednaný filter nesedel do motora, ktorý je namontovaný vo vozidle, by vznikli žalobcovi ďalšie náklady na objednávkú správneho filtra. Tvrdil, že nebol upozornený ani na vadu spočívajúcu v tom, že auto nebude spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách. Na skutočnosť, že auto má vadu spôsobujúcu jeho neupotrebitelnosť a to vadu, že nie je spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách žalovaný žiadnym spôsobom neupozornil a túto skutočnosť vo vzťahu k vade počas celého konania nepreukázal a ani nepreukazoval. Mal za to, že vada spočívajúca v tom, že motorové vozidlo je nespôsobilé premávky na pozemných komunikáciách existovala už v čase predaja tohto vozidla a to napriek tomu, že žalovaný auto pred predajom riadne užíval. To, že predmetná vada existovala už v čase keď žalovaný predával auto žalobcovi vyplýva aj z výpovede svedka L. X., ktorý na otázku prečo do zmluvy neuviedol, že v aute je iný motor uvádza, že: „Keď som ho kupoval, ja som vedel, že je tam iný motor ako v technickom preukaze“. Zvýraznil, že v zmysle § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka mal právo na odstúpenie od zmluvy. Žalovaná mala preukázať, že žalobcu upozornila na to, že vozidlo nie je spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách. Nestotožnil sa ani so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná vada je vadou odstrániteľnou. Mal za to, že vzhľadom na povahu vady, celkovú cenu motorového vozidla a nákladov, ktoré by bolo potrebné vynaložiť na odstránenie vady robí motorové vozidlo neupotrebitelným. Nakoľko celková cena motorového vozidla bola 1700 eur a predpokladaná cena opravy bola v rozsahu 700 až 800 eur, tak v tomto prípade nie je možné hovoriť o tom, že náklady na odstránenie vady sú primerané vzhľadom na predmet kúpy. Takáto oprava by zvýšila celkovú cenu vozidla o viac ako 40 % čo je jednoznačne neprimerané a neúnosné navýšenie spôsobujúce, že oprava by bola jednoznačne nerentabilná.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná písomným podaním majúc za to, že žaloba je nedôvodná. Tvrdila opätovne, že žalobcu na skutočnosť, že v predmetnom aute je iný motor upozornila a táto skutočnosť bola zohľadnená i vo výške kúpnej ceny, ktorá bola podstatne nižšia ako za rovnaké vozidlá v tom čase. Žalobca vykonal skúšobnú jazdu, ktorej dôvodom bolo aj upozornenie na iný motor, nakoľko kupujúci chcel vyskúšať, či to motor v ňom namontovaný auto utiahne. O dva dni neskôr sa rozhodol, že auto berie a následne podpísali kúpnu zmluvu, kde všetko aj svojím podpisom potvrdil. Skutočnosť, že v aute je iný druh motora nerobí toto auto neupotrebitelným a súčasne žalobca bol na túto skutočnosť upozornený vopred, vada nevyšla dodatočne najavo, a teda nejde o vadu veci, pre ktorú je kupujúci, žalobca, oprávnený od kúpnej zmluvy odstúpiť. Mala za to, že išlo o vadu, ktorú bolo technicky možné odstrániť. K tvrdeniu žalobcu v odvolaní, že náklady na výmenu motora by boli neprimerane vysoké pokiaľ ide o cenu auta, zvýraznila, že kúpna cena bola dojednaná nižšia vzhľadom na skutočnosť, že tam je iný motor, pričom obvyklá cena v tom čase takéhoto druhu, typu a veku automobilu bola podstatne vyššia, ako povedali obe strany a svedkovia zhodne na pojednávaní. Mala za to, že aj po výmene motora, čo žalobca uviedol na cca 600-700 eur, by cena vozidla bola primeraná a výmena motora by bola ekonomicky účelná. Skutočnosť, že auto sa stane nespôsobilé prevádzky je dôsledok chyby na vozidle a

súčasne nečinnosti vlastníka vozidla, nakoľko vadu v lehote stanovenej zákonom neodstránil. Iný motor vo vozidle ako je uvedený v technickom preukaze sa dá odstrániť dvoma spôsobmi a to výmenou motora alebo zmenou technického preukazu. Uviedla, že práve žalobca počas konania postupne menil svoju výpoveď, čo považovala za účelové z jeho strany. Navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť.

6. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca a vo svojej replike opakovanie uviedol, že nebol upozornený na vady motorového vozidla tak ako to deklaruje žalovaná, ale len v rozsahu údajov vyplývajúcich z technického preukazu, pričom nemal žiadny dôvod pochybovať o nesprávnosti údajov v ňom uvedených. Uviedol, že z ničoho nevyplýva, že žalovanou deklarované zníženie kúpnej ceny oproti iným vozidlám bolo práve z dôvodu, že v aute bol namontovaný iný motor ako to uvádza žalovaný. Prezentoval názor, že ak by žalovaný nezamýšľal zamlčať vadu spočívajúcu v tom, že vozidlo nie je spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách z dôvodu, že v ňom je namontovaný iný motor ako deklaruje technický preukaz bola by táto skutočnosť bez pochyb uvedená v zmluve, nakoľko ide o závažnú vadu, ktorej oznámenie nemožno podradiť pod formulu v zmluve, že kupujúci sa pred nadobudnutím vlastníckeho práva oboznámil s technickým stavom predmetu zmluvy a možnosťou využitia predmetu zmluvy. Žalovaná nepreukázala, že upozornila žalobcu na konkrétne vady motorového vozidla. Poprel zároveň, že išlo o vadu odstrániteľnú nakoľko oprava vozidla je v pomere s kúpnu cenou nevhodná. Žalovaný však opravu vozidla dáva do pomeru s kúpnu cenou iných vozidiel v sume 3000 eur. V tomto prípade ide však o vozidlo, ktoré kúpil žalobca za cenu 1700 eur, odhadované odstránenie vady môže dosiahnuť až 800 eur a rovnako treba prihliadnúť aj na to, že už objednanie nesprávnej súčasti na motor ho stálo nejaké finančné prostriedky, pričom aj tieto jeho náklady boli spôsobené práve tým, že nemal vedomosť o inom motore v aute. Poukázal na znenie svojho odvolania.

7. Žalovaná vo svojej duplike k vyjadreniu žalobcu zvýraznila, že v plnom rozsahu trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach vo veci a opakovane uviedla, že považuje nárok žalobcu voči nej uvedený v žalobe v plnom rozsahu za neoprávnený.

8. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia, pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

11. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanej na vrátenie kúpnej ceny oproti odovzdaniu motorového vozidla z dôvodu, že dňa 01. 10. 2014 bola uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej bol osobný automobil X. Z., ev.č. NZ XXX EV, X.: XZZXZTHXXXXXX, rok výroby 1996 a kúpna cena bola dohodnutá vo výške 1700 eur. Žalobca odstúpil od kúpnej zmluvy listom zo dňa 28. 10. 2014 z dôvodu, že v aute, ktoré bolo predmetom kúpnej zmluvy, je namontovaný motor 1,9 D namiesto zapísaného 2,4 D. Vo veci rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 5C/124/2015-81 zo dňa 03. 06. 2016 tak, že žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že žalobca bol pri kúpe motorového vozidla upozornený na to, že v aute je namontovaný motor s iným obsahom ako je zapísaný v technickom preukaze. Preto odstúpenie

od kúpnej zmluvy nepovažoval za dôvodné, a je teda bez právneho významu. Záverom uviedol, že vada predávaného auta je vadou odstrániteľnou a žalobca mal teda reálnu možnosť vymeniť v aute motor, nechať ho skontrolovať a opätovne zapísať do evidencie ako schopné prevádzky. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uvedený rozsudok súdu prvej inštancie uznesením sp. zn. 6Co/344/2016-105 zo dňa 27. 09. 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za predčasné a zariadil súdu prvej inštancie opätovne podrobne vypočuť strany sporu, prípadne svedkov a zdôraznil, že zodpovednosť za vady podľa ustanovenie § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka je objektívna, jej dôsledky môže predávajúci vylúčiť iba tým, že upozorní kupujúceho na konkrétne vady veci. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, kúpnu zmluvou zo dňa 04. 10. 2014, listinou nazvanou Odstúpenie od kúpnej zmluvy, kópiou technického preukazu, protokolom o technickej kontrole vozidla zo dňa 08. 10. 2013, kúpnu zmluvou zo dňa 03. 11. 2013, protokolom o emisnej kontrole vozidla zo dňa 26. 02. 2016, potvrdením o odobratí tabuliek s evidenčným číslom, dokladmi nachádzajúcimi sa v pripojenom spise Okresného súdu Nové Zámky č. k. 10C/301/2014, výsluchom svedkov U. R., E. I., L. X., L. T.. Po vykonanom dokazovaní žalobu zamietol z dôvodu, že mal preukázané, že žalobca bol pri kúpe motorového vozidla upozornený na to, že v aute je namontovaný motor s iným obsahom ako je zapísaný v technickom preukaze, ktorú vadu považoval za vadu odstrániteľnú a výmenu motora za rentabilnú.

12. S poukazom na uvedený sumár sa teda jedná v poradí o druhé rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom odvolací súd zotrúva na svojich predchádzajúcich právnych kvalifikáciách a právnom výklade k ust. § 596 a nasl. upravujúceho zodpovednosť za vady pri predanej veci, pričom v tomto smere poukazuje na svoju rozsiahlu argumentáciu súdu prvej inštancie, ako aj na svoju vlastnú v predchádzajúcom rozhodnutí. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 01. 10. 2014 uzatvorili kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol osobný automobil X. Z. a kúpna cena bola stanovená dohodou vo výške 1700 eur. Dňa 28. 10. 2014 kupujúci odstúpil od kúpnej zmluvy z dôvodu, že po vykonaní servisnej prehliadky vozidla bolo zistené, že objem motorového vozidla je odlišný od toho, ako je zapísaný v technickom preukaze. Zároveň tvrdil, že táto vada robí motorové vozidlo neupotrebitelné na jeho bežné používanie, ktorého technické vlastnosti sa nezhodujú s technickým preukazom.

13. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré žalobca uvádzal v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsčančné konanie tvoria jeden celok.

14. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a aj v časti týkajúcej sa trov konania (§ 387 ods. 1 CSP). Odvolací súd plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom rozsudku, na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto i primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

15. Odvolací súd považuje za potrebné vyjadriť sa k odvolacím námietkam žalobcu, konkrétne k ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas

konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP. K žalobcami uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, čo znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávneho vyložil.

16. Odvolací súd pri prejednávaní veci dospel k záveru, že žalobcom namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že učené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani jedna vada namietaná žalobcom v jeho odvolaní.

17. Odvolací súd k žalobcom namietanému vysporiadaniu sa súdom prvej inštancie s vykonaným dokazovaním uvádza, že zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 CSP) vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Medzi skutočnosťami, ktoré boli účastníkmi tvrdené a ktoré boli predmetom dokazovania musí sudca už od začiatku dokazovania rozlíšiť tie, ktoré sú vôbec pre spor rozhodné. Z týchto rozhodných skutočností potom môže vylúčiť tie, o ktorých medzi účastníkmi nebol spor. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je teda úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností sú pravdivé, t. j. ktoré z nich bude považovať za preukázané poznatkami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov. Hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú jednak čiastkové, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti účastníkmi tvrdené má súd za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav.

18. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení, súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. V prvom prípade ide o posúdenie vierohodnosti poznatku z hľadiska druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona dôkaz vykonáva. Tak napr. pri svedeckej výpovedi sudca hodnotí najprv všeobecne vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, aký má svedok vzťah k účastníkom a k prejednáwanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň, a ďalej vzhľadom na okolnosti, ktoré sprevádzali jeho vnímanie určitých skutočností, vzhľadom na spôsob reprodukcie týchto skutočností, na chovanie pri výpovedi a pod. Poznatky, ktoré získa týmto hodnotením obsahu svedeckej výpovede, potom sudca porovná s poznatkami, ktoré získal na základe hodnotenia ostatných dôkazov, a uváži, do akej miery sú tieto poznatky súladné či protichodné, vzájomne sa doplňujúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery účastník splnil svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia.

19. V nadväznosti na súdom prvej inštancie zistený skutkový a právny stav pretavený do výroku rozhodnutia musí odvolací súd konštatovať, že výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá zákonným pravidlám. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a svoje rozhodnutie bol nútený založiť na predložených listinných dôkazoch a svedeckých výpovediach, s ktorými sa správne

vysporiadal. Po preštudovaní obsahu spisu, najmä svedeckých výpovedí, odvolací súd zhodne so závermi súdu prvej inštancie konštatuje, že výpovede žalobcu v konaní boli vzájomne rozporné, keď vo svojej prvej výpovedi vo veci prehlásil, že si nepamätá, či mu niekto osobne povedal, že v technickom preukaze je obsah valcov iný ako v skutočnosti, uvedené opätovne tvrdil i vo svojej druhej výpovedi na pojednávaní dňa 08. 04. 2016. Na pojednávaní dňa 16. 04. 2018 si však už bol istý, že ho nikto neupozornil na to, že v aute je iný motor a svoje predošlé výpovede popieral. Na druhej strane žalovaná, resp. jej manžel, ktorý v jej mene predával predmetné vozidlo, vypovedali bez zaváhania stále rovnako, pričom ich výpoveď bola podporená výpoveďou svedka T.. Pri tomto svedkovi žalobca namietal jeho blízky vzťah k žalovanej, resp. k jej manželovi, čo však preukázané v konaní nebolo. Skutočnosť, že si tieto osoby navzájom tykajú nesvedčí zároveň o blízkom vzťahu medzi týmito osobami. Z bežného ľudského života je zrejmé, že ľudia sa ako rovesníci môžu evidovať a teda si môžu aj tykať, čo nie je absolútne prejavom blízkeho vzťahu určitých osôb. Blízky vzťah medzi žalovanou, resp. jej manželom a svedkom T. nemal odvolací súd za preukázaný. Odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie ohľadom vysporiadania sa s rozpornými tvrdeniami vo svedeckých výpovediach sporových strán (bod 26.-29. napadnutého rozsudku).

20. Odvolací súd tiež konštatuje, že súd prvej inštancie správne považoval motor za komponent, ktorý je možné v aute vymeniť, preto túto vadu správne považoval za vadu odstrániteľnú i z dôvodu, že po výmene motora by bolo možné auto opätovne prihlásiť na technickú kontrolu a zabezpečiť tak jeho spôsobilosť na prevádzku na pozemných komunikáciách. Ku konštatovaniu súdu prvej inštancie k rentabilite sumy výmeny motora odvolací súd len dodáva, že z bežnej praxe je zrejmé, že nový motor by zdvihol aj predajnú cenu auta. I s ohľadom na uvedené je teda nutné skonštatovať rentabilnosť výmeny motora na predmetnom vozidle.

21. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne žalobu zamietol a následne aj správne rozhodol aj o trovách konania.

22. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom na závery napadnutého rozsudku vyjadrené v jeho odôvodnení, poukazuje ako na svoje vlastné.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a s ohľadom na plný úspech žalovanej v odvolacom konaní, jej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).